

Förordning om resolution;

SFS 2015:1034

Utkom från trycket
den 29 december 2015

utfärdad den 18 december 2015.

Regeringen föreskriver¹ följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som kompletterar lagen (2015:1016) om resolution.

2 § I denna förordning betyder

1. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

2. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen, och

3. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Termer och uttryck i övrigt som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2015:1016) om resolution.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

Resolutionsplaner för institut som inte ingår i en finansiell koncern

3 § En resolutionsplan som Riksgäldskontoret upprättar i enlighet med 3 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution ska beakta relevanta scenarier, inbegripet att fallissemang kan vara en isolerad händelse eller kan inträffa i en tid av finansiell instabilitet eller övergripande systempåverkande händelser. Planen får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller något annat statligt stöd än medel ur resolutionsreserven.

4 § Utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution och tekniska standarder beslutade av Europeiska kommissionen enligt artikel 10.9 i krishanteringsdirektivet, ska en resolutionsplan för ett institut som inte ingår i en finansiell koncern innehålla följande:

1. Sammanfattning av huvudinslagen i planen.
2. Sammanfattning av de väsentliga förändringar för institutet som inträffat sedan den senaste resolutionsinformationen lämnades in.
3. Beskrivning av hur kritisk verksamhet och affärsverksamhet som är viktig för institutets intjäning eller lönsamhet skulle kunna avskiljas juridiskt och ekonomiskt från övriga funktioner för att säkerställa fortsatt verksamhet efter institutets fallissemang.
4. Uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
5. Detaljerad beskrivning av den prövning av möjligheten att rekonstruera eller avveckla ett institut som gjorts i enlighet med 3 kap. 10 § lagen om resolution.
6. Beskrivning av alla åtgärder som krävs enligt 3 kap. 24 § lagen om resolution för att undanröja eller begränsa hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett institut som identifierats vid den prövning som gjorts i enlighet med 10 § samma kapitel.
7. Detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet av och möjligheten att sälja institutets kritiska verksamhet, affärsverksamhet som är viktig för institutets intjäning eller lönsamhet och tillgångar.
8. Detaljerad beskrivning av arrangemangen för att säkerställa att den begärda informationen enligt 3 kap. 25 § lagen om resolution är aktuell och tillgänglig för Riksgäldskontoret.
9. Analys av hur och när ett institut, i enlighet med de villkor som anges i planen, får ansöka om att få utnyttja centralbanksfaciliteter och en sammanställning av tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet.
10. Förklaring från Riksgäldskontoret av hur resolutionsalternativen skulle kunna finansieras utan att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller något annat statligt stöd än medel ur resolutionsreserven.
11. Detaljerad beskrivning av de olika resolutionsstrategier som skulle kunna tillämpas enligt de olika möjliga scenarierna samt de tillämpliga tidsfristerna.
12. Beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden.
13. Beskrivning av handlingsalternativen för att bevara tillgång till betalnings- och clearingtjänster och annan infrastruktur och en bedömning av överförbarheten för kunders positioner.

14. Analys av planens effekter på institutets anställda, inbegripet en bedömning av därmed förknippade kostnader, och en beskrivning av planerade förfaranden för samråd med personalen under resolutionsprocessen, i tillämpliga fall med beaktande av nationella system för dialog mellan arbetsmarknadens parter.

15. Plan för kommunikation med medier och allmänheten.

16. Minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 1 § lagen om resolution, inklusive eventuella instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning, och i förekommande fall en tidsfrist för att nå avsedd nivå.

17. Beskrivning av grundläggande verksamhet och system för kontinuerlig drift av institutets operativa processer.

18. Eventuella yttranden från institutet om resolutionsplanen.

Koncernresolutionsplaner

5 § Utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 2 § lagen (2015:1016) om resolution och tekniska standarder beslutade av Europeiska kommissionen enligt artikel 12.6 i krishanteringsdirektivet, ska en koncernresolutionsplan innehålla uppgifter om följande:

1. De resolutionsåtgärder som ska vidtas mot koncernföretag som avses i artikel 1.1 b, c eller d i krishanteringsdirektivet, moderföretaget och dotterinstitutet i koncernen samt samordnade resolutionsåtgärder som ska vidtas mot dotterinstitut, i sådana scenarier som avses i 3 §.

2. I vilken utsträckning det är möjligt att vidta resolutionsåtgärder på ett samordnat sätt mot koncernföretag etablerade inom EES, inklusive åtgärder för att underlätta tredje mans förvärv av koncernen eller affärsverksamhet eller aktiviteter som tillhandahålls av ett flertal koncernföretag eller av särskilda koncernföretag. Även potentiella hinder för en samordnad resolution ska uppges.

3. Om en koncern inbegriper företag med säte i tredjeland, uppgifter om lämpliga arrangemang för samarbete och samordning med relevanta myndigheter i det landet och följderna av resolutionen inom EES.

4. Nödvändiga åtgärder, inklusive att juridiskt och ekonomiskt avskilja särskilda funktioner eller affärsverksamhet, för att underlätta koncernresolution när förutsättningarna för resolution är uppfyllda.

5. Andra åtgärder än de som anges i krishanteringsdirektivet och som den samordnande resolutionsmyndigheten har för avsikt att vidta i resolution av koncernen.

6. Finansiering av koncernresolutionsåtgärder och, om finansieringsarrangemangen för resolution skulle behövas, principer för att dela upp ansvaret för finansieringen mellan resolutionsreserven och motsvarande utländska finansieringsarrangemang inom EES, utan att förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller något annat statligt stöd än medel ur resolutionsreserven eller motsvarande utländskt finansieringsarrangemang inom EES. Principerna ska fastställas på grundval av rättvisa och välvägdade kriterier och ska särskilt beakta artikel 107.5 i krishanteringsdirektivet och effekterna på den finansiella stabiliteten i alla berörda EES-länder.

7. En detaljerad beskrivning av Riksgäldskontorets prövning enligt 3 kap. 11 § lagen om resolution av möjligheten att rekonstruera eller avveckla koncernen.

6 § Vid utformningen av en koncernresolutionsplan ska Riksgäldskontoret sträva efter att planen inte får en oproportionerlig inverkan på den finansiella stabiliteten i något EES-land.

Uppdatering av resolutions- och koncernresolutionsplaner

7 § Riksgäldskontoret ska uppdatera resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner enligt 3 kap. 1 och 2 §§ lagen (2015:1016) om resolution årligen och vid varje förändring av institutets respektive koncernens juridiska eller organisatoriska struktur, affärsverksamhet eller finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig negativ inverkan på planens effektivitet eller annars nödvändiggöra en ändring av planen.

Översändande av resolutions- och koncernresolutionsplaner

8 § Riksgäldskontoret ska skicka en kopia av en resolutions- eller koncernresolutionsplan och eventuella ändringar i planen till Finansinspektionen. Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska en kopia av en koncernresolutionsplan och eventuella ändringar i planen även skickas till andra behöriga myndigheter som berörs av planen.

Möjligheten att rekonstruera eller att avveckla ett institut eller en koncern

9 § Vid prövningen enligt 3 kap. 10 och 11 §§ lagen (2015:1016) om resolution av möjligheten att rekonstruera eller avveckla ett institut respektive en koncern, ska Riksgäldskontoret beakta följande:

1. Institutets förmåga att klarlägga både affärsverksamhet som är viktig för dess intjäning eller lönsamhet och kritisk verksamhet i förhållande till juridiska personer inom samma koncern.

2. Graden av anpassning mellan juridiska strukturer och företagsstrukturer i förhållande till affärsverksamhet som är viktig för intjäning eller lönsamhet och kritisk verksamhet.

3. I vilken utsträckning det finns arrangemang för att tillhandahålla nödvändig personal, infrastruktur, finansiering, likviditet och kapital för att stödja och upprätthålla affärsverksamhet som är viktig för intjäning eller lönsamhet och kritisk verksamhet.

4. I vilken utsträckning serviceavtal som institutet ingått kan hävdas om institutet försätts i resolution.

5. I vilken utsträckning institutets styrningsstruktur är lämplig för att hantera och säkra efterlevnaden av institutets interna riktlinjer för servicenivåavtal.

6. I vilken utsträckning institutet har ett förfarande för att föra över tjänster som tillhandahållits en tredje part inom ramen för ett servicenivåavtal, om kritisk verksamhet eller sådan affärsverksamhet som är viktig för institutets intjäning eller lönsamhet skulle separeras.

7. I vilken utsträckning det finns beredskapsplaner och åtgärder för att garantera fortsatt tillgång till betalnings- och avvecklingssystem.

8. I vilken utsträckning ledningsinformationssystemen garanterar att Riksgäldskontoret kan inhämta korrekta och fullständiga uppgifter om affärsverk-

samhet som är viktig för intjäning eller lönsamhet och kritisk verksamhet i syfte att påskynda beslutsprocessen.

9. Ledningsinformationssystemens kapacitet att tillhandahålla uppgifter som är väsentliga för att på ett effektivt sätt kunna försätta institutet i resolution.

10. I vilken utsträckning institutet har testat sina ledningsinformationssystem i det stressscenario som fastställts av Riksgäldskontoret.

11. I vilken utsträckning institutet kan garantera att dess ledningsinformationssystem kommer att fortsätta att fungera för både det berörda och det nya institutet, om den kritiska verksamheten och sådan affärsverksamhet som är viktig för intjäning eller lönsamhet avskiljs från den övriga verksamheten och övrig affärsverksamhet.

12. I vilken utsträckning institutet har inrättat lämpliga förfaranden för att säkerställa att Riksgäldskontoret får nödvändiga uppgifter för att identifiera insättare och de belopp som omfattas av insättningsgarantin.

13. Om koncernen använder koncerninterna säkerheter, i vilken utsträckning dessa säkerheter tillhandhålls på marknadsvillkor och om riskhanteringssystemen för dessa säkerheter är stabila.

14. Om koncernen tillämpar ömsesidiga transaktioner, i vilken utsträckning dessa transaktioner görs på marknadsvillkor och om riskhanteringssystemen för denna transaktionsverksamhet är stabila.

15. I vilken utsträckning användningen av koncerninterna säkerheter eller ömsesidigt bokförda transaktioner ökar spridningseffekten inom koncernen.

16. I vilken utsträckning koncernens juridiska struktur utgör ett hinder mot att tillämpa resolutionsverktygen på grund av antalet juridiska personer, koncernstrukturens komplexitet eller problem med att föra affärsverksamhet till koncernföretag.

17. Hur många och vilken typ av kvalificerade skulder institutet har.

18. Om prövningen omfattar ett holdingföretag med blandad verksamhet, i vilken utsträckning en resolution av koncernföretag som är institut eller finansiella institut skulle få negativa konsekvenser för koncernens icke finansiella del.

19. Förekomst av och stabilitet hos servicenivåavtal.

20. Huruvida myndigheter i tredjeland har nödvändiga resolutionsverktyg för att stödja resolutionsåtgärder från resolutionsmyndigheter inom EES, och omfattningen av samordnade åtgärder mellan EES och myndigheter i tredjeland.

21. Möjligheten att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsändamålen, med hänsyn till tillgängliga verktyg och institutets struktur.

22. I vilken omfattning koncernstrukturen tillåter att Riksgäldskontoret, i syfte att maximera värdet på koncernen som helhet, rekonstruerar eller avvecklar hela koncernen eller en eller flera av dess koncernföretag utan att orsaka en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin.

23. De arrangemang och åtgärder genom vilka resolution kan underlättas i fall där koncerner har dotterföretag som är etablerade i olika jurisdiktioner.

24. Trovärdigheten i att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsändamålen, med tanke på eventuella följder för borgenärer, motparter, kunder och anställda, och eventuella åtgärder som myndigheter i tredjeland kan vidta.

25. I vilken utsträckning effekterna av institutets resolution på det finansiella systemet och på finansiella marknadens förtroende kan utvärderas tillräckligt.

26. I vilken utsträckning resolution av institutet kan komma att ha en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin.

27. I vilken utsträckning spridning till andra institut eller till finansiella marknader skulle kunna begränsas genom vidtagande av resolutionsåtgärder.

28. I vilken utsträckning resolution av institutet kan komma att ha en betydande effekt på betalnings- och avvecklingssystem.

Vid prövningen av möjligheten att rekonstruera eller avveckla en koncern ska det som anges om ett institut i första stycket gälla alla institut eller företag som avses i artikel 1.1 b, c eller d i krishanteringsdirektivet inom koncernen.

Förenklade skyldigheter

10 § Riksgäldskontoret får för ett institut göra undantag från kraven i 3–5 och 7 §§ på en resolutions- eller en koncernresolutionsplans innehåll och uppdateringsfrekvens, om institutets fallissemang, till följd av omständigheter som anges i andra stycket, och därpå följande avveckling genom konkurs eller likvidation sannolikt inte skulle få betydande inverkan på finansmarknaderna, andra institut, finansieringsvillkor eller ekonomin i stort.

Vid prövningen av om ett institut ska omfattas av förenklade skyldigheter enligt första stycket ska Riksgäldskontoret beakta

1. arten av den verksamhet som institutet bedriver,
2. institutets aktieägarstruktur,
3. institutets associationsrättsliga form,
4. institutets riskprofil,
5. institutets storlek och juridiska ställning,
6. institutets grad av sammankoppling med andra institut eller med det finansiella systemet i allmänhet,
7. omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamheter,
8. eventuellt medlemskap i ett institutionellt skyddssystem eller någon annan form av system för solidariskt ansvar enligt artikel 113.7 i tillsynsförordningen, och
9. eventuellt tillhandahållande av investeringstjänster eller verksamheter enligt definitionen i artikel 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i den ursprungliga lydelsen.

Om Riksgäldskontoret finner att ett institut ska omfattas av förenklade skyldigheter enligt första stycket, får myndigheten även begränsa nivån på detaljerna i sin prövning enligt 3 kap. 10 och 11 §§ lagen (2015:1016) om resolution och 9 § denna förordning av möjligheten att rekonstruera eller avveckla institutet eller koncernen som institutet ingår i.

11 § Prövningen av om ett institut ska omfattas av förenklade skyldigheter enligt 10 § första stycket ska, vid behov, göras efter samråd med Finansinspektionen.

12 § Riksgäldskontoret får när som helst ompröva ett beslut att ett institut ska omfattas av förenklade skyldigheter enligt 10 § första stycket.

13 § Ett beslut att ett institut ska omfattas av förenklade skyldigheter enligt 10 § första stycket påverkar inte Riksgäldskontorets och Finansinspektionens befogenheter att vidta krisavvärjande åtgärder som anges i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution och inte heller Riksgäldskontorets befogenhet att vidta resolutionsåtgärder enligt den lagen.

14 § Riksgäldskontoret ska informera Europeiska bankmyndigheten om ett beslut att ett institut ska omfattas av förenklade skyldigheter enligt 10 § första stycket.

Underrättelser och offentliggörande

15 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt efter att ha beslutat att försätta ett företag i resolution enligt 8 kap. lagen (2015:1016) om resolution eller att vidta resolutionsåtgärder enligt den lagen, underrätta

1. företaget i resolution,
2. Finansinspektionen,
3. den behöriga myndigheten för filialerna till företaget i resolution,
4. Riksbanken,
5. om beslutet avser ett kreditinstitut, det insättningsgarantisystem till vilket kreditinstitutet hör,
6. i tillämpliga fall, den samordnande resolutionsmyndigheten,
7. Finansdepartementet,
8. i de fall företaget i resolution omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt avdelning VII kapitel 3 i kapitaltäckningsdirektivet, den samordnande tillsynsmyndigheten,
9. Europeiska systemrisknämnden,
10. Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten, och
11. om företaget i resolution deltar i ett anmält avvecklingssystem, operatörerna av det systemet.

En underrättelse enligt första stycket ska innehålla en kopia av beslutet och uppgift om när beslutet ska verkställas.

16 § Riksgäldskontoret ska offentliggöra beslut om resolution enligt 8 kap. 13 § lagen (2015:1016) om resolution och beslut om resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § samma lag genom att

1. tillhandahålla en kopia av beslutet på sin webbplats och på webbplatsen för företaget i resolution,
2. skicka en kopia av beslutet till Europeiska bankmyndigheten och till Finansinspektionen för offentliggörande på de myndigheternas webbplatser, och
3. om aktierna, andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument i företaget i resolution är upptagna till handel på en reglerad marknad, offentliggöra obligatorisk information om företaget i resolution i enlighet med 4 kap. 20 och 21 §§ lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument och 17 kap. 2 och 3 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden samt föreskrifter

som meddelats med stöd av 4 § 13 förordningen (2007:375) om handel med finansiella instrument och 6 kap. 1 § 59 och 60 förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden.

Om aktierna, andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument i företaget i resolution inte är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska Riksgäldskontoret skicka en kopia av beslut om resolution och beslut om resolutionsåtgärder till ägare och borgenärer som är kända genom företagets register eller databaser, om de är tillgängliga för Riksgäldskontoret.

Gränsöverskridande samarbete

17 § Om beslut eller åtgärder enligt lagen (2015:1016) om resolution kan få effekter i ett annat land inom EES, ska Riksgäldskontoret och, i förekommande fall Finansinspektionen och Regeringskansliet (Finansdepartementet), beakta

1. kravet på effektivt beslutsfattande och på att hålla resolutionskostnaderna så låga som möjligt när resolutionsåtgärder vidtas,
2. kravet på skyndsamhet,
3. kravet på samarbete för att se till att beslut fattas och åtgärder vidtas på ett samordnat och effektivt sätt,
4. att roller och ansvar för berörda myndigheter i varje land inom EES är tydligt definierade,
5. intressena i de EES-länder där moderföretag inom EES är etablerade, särskilt effekten av beslut, åtgärder eller bristen på åtgärder på den finansiella stabiliteten, skattemedel, finansieringsarrangemang, insättningsgarantisystem eller system för ersättning till investerare i de länderna.
6. intressena i varje land inom EES där ett dotterföretag är etablerat, särskilt när det gäller effekter på den finansiella stabiliteten, skattemedel, finansieringsarrangemang, insättningsgarantisystem eller system för ersättning till investerare i dessa länder,
7. intressena i de länder inom EES där betydande filialer är etablerade eller belägna, särskilt när det gäller effekter på den finansiella stabiliteten i dessa länder,
8. målen om en avvägning mellan de olika berörda EES-ländernas intressen och behovet av att undvika att ett visst EES-lands intressen äventyras eller skyddas på ett orättvist sätt, inbegripet undvikande av en orättvis fördelning av bördan mellan EES-länderna,
9. samrådsskyldigheten enligt lagen om resolution, som åtminstone innebär en skyldighet att samråda om inslagen i ett beslut eller en åtgärd som har eller som sannolikt kan få effekt på
  - a) moderföretaget inom EES, dotterföretaget eller filialen, och
  - b) stabiliteten i det EES-land där moderföretaget inom EES, dotterföretaget eller filialen har etablerats eller finns,
10. kravet på transparens när ett beslut eller en åtgärd som föreslås sannolikt kan få konsekvenser för den finansiella stabiliteten, budgetmedel, finansieringsarrangemang, insättningsgarantisystem eller system för ersättning till investerare i berörda länder inom EES, och
11. principen att samordning och samarbete sannolikt resulterar i lägre totalkostnad för resolutionen.

18 § Vid deltagande i ett resolutionskollegium ska Riksgäldskontoret, Finansinspektionen och Regeringskansliet (Finansdepartementet) samarbeta och utbyta information med samtliga medlemmar i kollegiet i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet.

19 § Riksgäldskontorets beslut i egenskap av samordnande resolutionsmyndighet enligt lagen (2015:1016) om resolution och föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen, får vara avfattade på engelska. En översättning till svenska av beslutet, där det framgår att det är den engelska lydelsen av beslutet som gäller, ska i sådant fall biläggas beslutet.

Internationella överenskommelser

20 § Riksgäldskontoret får ingå sådana internationella överenskommelser som följer av artiklarna 13.4, 13.7, 18.1, 18.4, 18.5, 33.4 andra stycket, 45.9, 45.10, 89, 91.7, 91.9, 92.3, 92.5, 94.2, 106.4 och 106.5 i krishanteringsdirektivet. Detta gäller dock inte om överenskommelsen kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan.

Förteckning

21 § Finansinspektionen ska föra en förteckning över de företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket lagen (2015:1016) om resolution. Förteckningen ska hållas aktuell och tillgänglig på inspektionens webbplats.

Bemyndiganden

22 § När det gäller lagen (2015:1016) om resolution får Riksgäldskontoret meddela föreskrifter om

1. vilka kvalificerade skulder som är medräkningsbara vid beräkningen av om minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 1 § är uppfyllt,
2. vilka kriterier som ska ligga till grund för ett beslut om storleken på minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 3 §,
3. vilken information om nedskrivningsbara skulder ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret och när den ska lämnas,
4. undantag enligt 5 kap. 3 § från skyldigheten enligt 5 kap. 2 § om att ta in vissa villkor i avtalen för sina skulder,
5. vilka företag som ska upprätta register som avses i 5 kap. 5 §, vad registren ska innehålla och när företagen ska ge in register för olika typer av avtal,
6. vad en omstruktureringsplan enligt 21 kap. 5 § ska innehålla,
7. hur storleken på de skulder som är hänförliga till derivat enligt 21 kap. 17 § ska beräknas,
8. metoden för riskjustering av resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § tredje stycket,
9. vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 §, och
10. vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag ska lämna till Riksgäldskontoret för dess verksamhet enligt lagen.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2016.

På regeringens vägnar

PER BOLUND

Eva-Lena Norgren
(Finansdepartementet)